

naar ik op zoek was. Een der jagende Boerenzwaluwen „dook” toen ook in het water zodat het opspatte. De vleugels werden uitgespreid zodat de vogel niet geheel onder water verdween. Naar het scheen kwam de Boerenzwaluw te water doordat het insect dat werd achtervolgd plotseling uitweek tot vlak boven het water of misschien zelfs in het water terecht kwam. M.i. kwam de Boerenzwaluw „in het vuur van de achtervolging” in het water terecht. Ik geloof niet dat er in dit geval sprake was van baden.

De albino Boerenzwaluw heb ik echter niet kunnen ontdekken.

J. TAAPKEN.

Nog eens: Badende Boerenzwaluwen. Het is meermalen zo in het leven: Wanneer men iets eenmaal gezien heeft, dan ziet men het meer. Het volgende kan dan ook toegevoegd worden aan mijn korte mededeling in D.L.N. van Augustus 1952 en aan die van de heer Jaap Taapken in D.L.N. van September.

Op 2 September l.l. zag ik op dezelfde plaats als de vorige keer (24 Juli) nogmaals een baderij van Boerenzwaluwen, ditmaal omstreeks vier uur in de namiddag met koel, hoewel zonnig weer en een vrij krachtige westelijke wind. Het was nu bepaald een massabad: honderden vogels, als pleisteraars op de trek, laag vliegend over de belendende weilanden, namen er en passant aan deel. Dit valt niet te verwonderen, want juist op de trek, zelfs bij koud weer en regen, schijnen vogels een grote behoefte aan drinken en baden te hebben. Meermalen zag ik nu, dat een zwaluw zich in de zelfde vlucht over de gracht enige keren achtereens in het water liet vallen met slechts enkele meters tussenruimte. Geruime tijd heb ik nauwlettend toegezien, maar het eind van deze baderij-en-gros heb ik maar niet afgewacht.

Op 14 September zagen mijn vrouw en ik enige tientallen Boerenzwaluwen hetzelfde doen in een kolk aan de Grebbedijk, ditmaal tegen zessen met mooi, hoewel snel afkoelend weer en zwakke noordoosten wind. Ook nu weer werd meermalen waargenomen, dat eenzelfde individu zich kort na elkaar in het water liet plonzen, zodat dit kringen vertoonde en zelfs opspatte. Er valt o.i. niet aan te twijfelen, dat het hier inderdaad baden betreft, maar na deze her-

haalde waarnemingen geloof ik toch niet meer, dat de vogel even „kopje onder” gaat. De oppervlaktespanning van het water zal dit vermoedelijk verhinderen, zoals dit geschiedt, wanneer men een steentje over het water laat zeilen. Ons gezichtsvermogen schiet hier blijkbaar te kort en een vertraagde film zou hier uitsluitend kunnen geven.

Aan een falen van de vliegkunst kan o.i. niet gedacht worden. Hiervan zijn wij des te zekerder overtuigd, nu mijn vrouw en ik in de namiddag van 27 September, met kalm en op regen dreigend weer, prachtig konden observeren, hoe Boerenzwaluwen drinken. Verscheidene vogels scheerden zeer laag over het water van een treksloot, die langs een landweg te Berkel (Z.H.) loopt, zonder dit aan te raken, behalve dan met de snavel bij het drinken. Daartoe werd de kop even naar beneden gebogen, zodat snel wat water opgenomen kon worden. Deze handeling werd meermalen herhaald, maar niet vlak na elkaar. Bij het drinken vliegen de vogels kennelijk lager dan voor het baden. De vliegkunst lijkt dus werkelijk feilloos te zijn!

Wageningen.

Dr D. M. DE VRIES.

Zomerwaarneming van de Keep. Het broedgebied van de Keep, *Fringilla montifringilla* L., ligt in noordelijke streken. Op onze breedte en zuidelijker is hij practisch uitsluitend als trekvogel bekend. Een enkele maal wordt melding gemaakt van late doortrekkers, bv. in *The Handbook of British Birds* vol. I, p. 108 (1949), dat enige Julivogels noteert. De afgelopen zomer deed ik zelf ook een Juliwaarneming van de Keep. Op 9 Juli observeerde ik in de omgeving van de Lindauer Hütte (1700-1800 m, Oostenrijk, district Vorarlberg) een wijfje van deze soort. Dit exemplaar was wel buitengewoon laat en dan op zo'n grote hoogte in de Alpen. Van verschillende vogels is bekend, dat ze een discontinu broedgebied hebben. In dezelfde streek broedt o.a. de Beflijster, een alpiene variëteit van de gewone noordelijke Beflijster. De Keep echter broedt niet geregeld in de Alpen. Wellicht moet hier behalve de mogelijkheid van een verlate trekker ook die van een incidenteel broedgeval onder ogen gezien worden.

A. C. VAN BRUGGEN.

